

Jezus nodigt ook jou uit!

(jaartheme: bouwen op de Rots)

Een paar weken geleden sprak Henk Rothuizen hier. Hij stond stil bij de verandering in het leven van Saulus/ Paulus. Vandaag wil ik stilstaan bij het leven van die andere belangrijke apostel, Petrus. Petrus ontwikkelt zich van een impulsieve visser tot een standvastige leider van de vroege kerk.

Zijn (geloofs-)reis is een inspirerend voorbeeld van hoe wij zelf kunnen groeien in geloof. Een groei die in fasen verloopt. Het is een proces van vallen en opstaan, van sterven aan het oude en opstaan in het nieuwe. Petrus laat ons zien hoe we door deelname, door overgave en door liefde kunnen 'groeien in Christus'.

Wat betekent het eigenlijk om te 'groeien in Christus'?
En hoe kunnen wij zelf positief meewerken aan dit proces?
Daar gaan we vandaag naar kijken.

'Groeien in Christus' betekent dat we steeds meer op Jezus gaan lijken in ons denken, voelen en handelen. Dit is geen plotselinge verandering, maar een levenslange proces van transformatie.

Paulus verwoordt het in 2 Korintiërs 3:18 als volgt: *'Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer weerspiegeld zien, zullen door de Geest van de Heer meer en meer naar de luister van dat beeld worden veranderd.'*

Dit groeien betekent:

- Dieper geworteld raken in Gods liefde. We ontdekken dat we geliefd zijn, niet om wat we doen, maar om wie we zijn.
- Meer vertrouwen ontwikkelen in de Heer. We leren dat we niet alles hoeven te controleren, maar dat we mogen wandelen in geloof.
- Leven vanuit genade in plaats van prestatie. We mogen rusten in het feit dat we al aanvaard zijn en dat onze groei een proces van Gods Geest is ('door de geest van de Heer' zegt Paulus), niet een zelfverbeteringsproject (*dat je zonder de Heer kunt doen*).
- Je door liefde laten leiden. Zoals Jezus in alles liefde belichaamde, zo worden ook wij uitgenodigd om een leven te leiden dat gekenmerkt wordt door vergevingsgezindheid, barmhartigheid en dienstbaarheid.

'Groeien in Christus' is niet zozeer een doel dat we bereiken, maar een reis waarin we steeds meer afgestemd raken op God en Zijn koninkrijk.

Petrus laat in zijn leven dit groeiproces prachtig zien.

Petrus, een eenvoudige visser, wordt door Jezus geroepen terwijl hij zijn netten uitwerpt.

Matteüs 4:

18Toen Hij langs het meer liep, zag Hij twee broers, Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas. Ze wierpen hun net uit in het meer, het waren vissers. 19Hij zei tegen hen: 'Kom, volg Mij, Ik zal van jullie vissers van mensen maken.' 20Ze lieten meteen hun netten achter en volgden Hem.

Dit moment markeert het begin van Petrus' reis. Zonder precies te weten wat hem te wachten staat, verlaat hij zijn boot en zijn netten en volgt Jezus.

Dit eerste stadium van geestelijke groei vereist moed en vertrouwen. Velen van ons hebben ook zo'n moment ervaren: *het ingaan op de uitnodiging om Jezus te volgen, zonder dat we alle antwoorden hebben.*

Herinner je dat moment? Waar/Wanneer ben jij geroepen om iets los te laten en Jezus te volgen, zelfs als de weg nog onduidelijk is?

We noemen dat vaak bekering. Nadat je ingegaan bent op de uitnodiging van Jezus om Hem te volgen, is het proces van 'groeien in Christus' begonnen.

Mensen denken soms dat geestelijke groei vanzelf gaat als we maar genoeg naar de kerk gaan of dagelijks de Bijbel lezen. Hoewel deze dingen belangrijk en goed zijn, vraagt groei ook om 'actieve deelname'. Hier zijn drie manieren waarop we bewust kunnen meewerken:

1. We kunnen 'openstaan voor verandering' – Petrus liet zich keer op keer uitdagen door Jezus. Hij werd aangesproken op zijn denken, zijn angst, en zijn trots. Wij mogen de Heer vragen: *"Heer, waar wilt U mij vormen?"* en ons hart openstellen voor Zijn werk in ons leven.
2. Kiezen voor 'leven in gemeenschap' – Geestelijke groei gebeurt niet in isolement. Jezus omringde zich met discipelen die elkaar hielpen groeien. Ook wij hebben een gemeenschap nodig waarin we leren, liefhebben en ons door elkaar laten vormen. Dit betekent dat we willen leren van anderen en zelf een bemoediging mogen zijn. *(vragen die hierbij horen: heb jij een leergierige houding – ben jij een bemoediging voor anderen?)*
3. We kunnen 'dienen en oefenen in liefde' – Petrus groeide door daadwerkelijk het werk van het Koninkrijk te doen. Hij deed wat Jezus hem vroeg om te doen. Hij genas mensen, diende anderen en leerde door ervaring. Wij kunnen groeien door onze handen uit de mouwen te steken en Gods liefde tastbaar te maken in de wereld.

Petrus is een enthousiaste leerling, vol passie en overgave. Toen de leerlingen eens met een boot op het meer waren, kwam Jezus over het water naar ze toe. Zoiets hadden ze nog nooit meegemaakt. Ze dachten eerst dat ze een geest zagen.

Matteus 14

28Petrus antwoordde: 'Heer, als U het bent, zeg me dan dat ik over het water naar U toe moet komen.' 29Hij zei: 'Kom!' Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe. 30Maar toen hij voelde hoe sterk de wind was, werd hij bang. Hij begon te zinken en schreeuwde het uit: 'Heer, red me!' 31Meteen strekte Jezus zijn hand uit, Hij greep hem vast en zei: 'Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?'

Hier leert Petrus (en wij ook) een belangrijke les:

Groei komt met vallen en opstaan.

Enthousiasme is goed, maar zonder diepe wortels in vertrouwen op Jezus kunnen de stormen van het leven ons doen wankelen. Het zinken van Petrus, zou je een "noodzakelijke val" kunnen noemen – een moment waarop we beseffen dat onze eigen kracht niet genoeg is, en we ons dieper mogen overgeven aan Gods genade.

Herinner jij je momenten in jouw leven lijken op het zinken van Petrus? Herinner je ook hoe Jezus jou vastgehouden heeft?

Het meest pijnlijke moment in het leven van Petrus komt in de nacht dat Jezus gevangen wordt genomen. Drie keer verklaart Petrus, dat Hij Jezus niet kent.

In Matteüs 26

⁷³Even later kwamen de omstanders naar Petrus toe, ze zeiden: 'Jij bent wel degelijk een van hen, trouwens, je accent verraadt je.'⁷⁴Daarop begon hij te vloeken en te zweren: 'Ik ken die man niet!' En meteen kraaide er een haan.⁷⁵Toen herinnerde Petrus zich wat Jezus gezegd had: 'Nog voor de haan gekraaid heeft, zul jij Mij driemaal verloochenen.' Hij ging naar buiten en huilde bitter.

Wat een verdrietig moment. Wat een innerlijke pijn moet Petrus gevoeld hebben. Toch is dit niet het einde van zijn verhaal.

Tijdens ons proces van geestelijke groei zijn er momenten waar we niet trots op zijn, waar we ons zelfs voor schamen, momenten waarin we geconfronteerd worden met onze zwakheden. In de geloofstraditie wordt dit 'de donkere nacht van de ziel' genoemd. Het is juist in deze gebrokenheid dat God iets nieuws in ons kan doen.

Na Jezus' opstanding vindt er een prachtig herstelmoment plaats in het leven van Petrus.

Johannes 21:15-17

⁵Toen ze gegeten hadden, sprak Jezus Simon Petrus aan: 'Simon, zoon van Johannes, heb je Mij lief, meer dan de anderen hier?' Petrus antwoordde: 'Ja, Heer, U weet dat ik van U houd.' Hij zei: 'Weid mijn lammeren.'¹⁶Nog eens vroeg Hij: 'Simon, zoon van Johannes, heb je Me lief?' Hij antwoordde: 'Ja, Heer, U weet dat ik van U houd.' Jezus zei: 'Hoed mijn schapen,' ¹⁷en voor de derde maal vroeg Hij hem: 'Simon, zoon van Johannes, houd je van Me?' Petrus werd verdrietig omdat Hij voor de derde keer vroeg of hij van Hem hield. Hij zei: 'Heer, U weet alles, U weet toch dat ik van U houd.' Jezus zei: 'Weid mijn schapen.'

Hier zien we een hele diepe waarheid: Gods liefde en genade zijn groter dan onze fouten. Petrus wordt niet afgewezen, maar opnieuw geroepen. Hij groeit van een man die weet dat hij gefaald heeft, gekweld door schuldgevoel, naar een man die vanuit liefde geroepen wordt om anderen te dienen.

Herinner jij je een moment in jouw leven geweest waarop je dacht dat je gefaald had in je geloof? Herinner je ook hoe heeft God je daaruit geleid?

In het boek Handelingen – na de Hemelvaart van Jezus - zien we Petrus aan het werk. Hij is degene van wie Jezus zei: *jij bent de rots waarop Ik mijn kerk bouw.*

Petrus had Jezus leren kennen als Messias, de zoon van de levende God

Handelingen 2

¹⁴Daarop trad Petrus naar voren, samen met de elf andere apostelen, verhief zijn stem en sprak de menigte toe:

....

⁴¹Degenen die zijn woorden aanvaardden, lieten zich dopen; op die dag breidde het aantal leerlingen zich uit met ongeveer drieduizend. ⁴²Ze wijdden zich trouw aan het onderricht dat de apostelen gaven, aan de onderlinge gemeenschap, het breken van het brood en het gebed.

Petrus is volwassen geworden in zijn geloof. Hij handelt vanuit een diep vertrouwen in God. Hij heeft geleerd dat het niet om zijn eigen kracht gaat, maar om de kracht van de Geest in hem. Dit is de bestemming waar God ook ons wil brengen: een leven waarin we niet langer onzeker zijn, maar leven in vertrouwen, overgave en liefde.

De geloofsreis van Petrus is ook onze reis.

Waar sta jij op deze reis?
En hoe nodigt Jezus jou uit om verder te groeien?

Laten we samen bidden...

Gebed